

2417 18/12 13: 1. Beh. af F. t. L. om fremmedes Handelsberettigelse. 2418

hvilken mit Navn skal staa. Man synes ogsaa fra alle Sider at være enig om, at Angiveri er en ganske overordentlig utiltalende Handling. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) deler sikkert ogsaa denne Anskuelse. Men i saa Fald ser jeg ikke, hvorledes man samtidig kan gaa til at legalisere dette og sætte det i System for Statens Regning. Jeg kan ikke se rettere end, at de Embedsmænd, om hvilke man haaber, at de vil gøre deres Pligt, naar de som Angivere faar Andel i Bøden, ogsaa vil gøre deres Pligt, naar man paalægger dem den ved en simpel Instruks fra de overordnede Myndigheders Side, idet jeg tænker mig, at det vilde blive lige saa farligt for disse Embedsmænd, om de blev grebet i en Forsømmelse af deres Pligt paa dette Omraade, som det vilde blive for de handelsrejsende, der søgte at unddrage sig Lovens Bestemmelser. Heller ikke sympatiserer jeg meget med det Middel, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) anviste, nemlig at give de stedlige Politikasser Andel i Bøden, thi det er i Virkeligheden det samme som at gøre Politiet til Angivere, gøre det personlig interesseret i Angiveriet. I sin Karakter er det ganske det samme som, at Angiveren faar Halvdelen af Bøden.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) var noget betænkelig ved den i § 6 foreslaede Ordning, der gaar ud paa, at den Udlænding, der vil sikre sig den samme Ret, som Indlændingen har, til at løse Borgerskab og derved blive fritaget for Afgift, skal have betalt Skat. Det ærede Medlem mente, at selv om vedkommende Udlænding havde taget Borgerskab som Grosserer, kunde han godt komme i det Tilfælde, at han ikke havde betalt Skat. Jeg formoder, at det ærede Medlem derved sigtede til, at vedkommende, der havde nedsat sig som Grosserer, i nogen Tid ikke havde tjent saa meget, at han blev sat i Skat. Men dertil er at sige, at det staar vedkommende frit at betale Skat, han kan ganske simpelt til Skattemyndighederne opgive den Indtægt, som forlanges for, at man kommer til at betale Skat, og han vil da i alle Henseender slippe meget billigere, end hvis han undlader at opføre sig som Skatteyder, idet det ringe Skattebeløb paa langt nær naar op mod Afgiftens Størrelse.

— Det samme ærede Medlem (Sigvald Olsen) nævnede som et Middel til at skaffe Loven respekteret et større Depositum. De 20 Kr., der forlanges i Lovforslaget, er maaské ogsaa et noget for ringe Beløb, og paa dette Punkt skal jeg ikke have noget imod at modtage Ændringsforslag.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) fremførte, som jeg havde ventet, og som det ærede Medlem ogsaa tidligere har gjort, Traktatsynspunktet, som han mente i højere Grad skulde have været bestemmende for Lovforslaget. Hertil maa jeg sige, at vel har naturligvis Udenrigsministeriet i sin Tid rørt ved dette Spørgsmaal paa Foranledning af Udlandet. Men det skulde ikke have generet mig saa forfærdelig meget ikke at kunne imødekomme Udlandets Begæringer paa dette Punkt, hvis man ikke virkelig maatte indrømme, at man her chikanerer disse Udlændinge paa en Maade, som der ikke er den fjerneste Anledning til, og hvorved man ikke opnaar noget som helst. Der er ingen Grund til unødigt at genere Folk i Udøvelsen af deres Hverv, og det er derfor for mig ikke afgørende, at det er Udlandet, der har stillet disse Forlangender. Det, der er afgørende for mig, er, at Indlandet med lige saa god Grund beklager sig over den Behandling, som de udenlandske handelsrejsende er Genstand for, idet den skader de danske Købmænd og de danske Konsumenter, fordi de faar daarligere Adgang til at stiftet Bekendtskab med de Tilbud, som Udlandet er i Stand til at give. Hovedmotivet til Lovforslagets Vedtagelse skulde altsaa være dette, at vi selv befinder os ilde ved den nuværende Tilstand. Det ærede Medlem mente, at vore chikanøse og ganske urimelige Bestemmelser kunde benyttes som en Pære, som vi skulde give Udlandet i Stedet for Æbler, som det gerne vilde give. Jeg ser ikke, at en saa defekt Genstand egner sig for en saadan Handel. Naar en dansk handelsrejsende vilde henvende sig til det danske Udenrigsministerium og beklage sig over den Behandling, han er Genstand for et eller andet Sted i Udlandet, vilde det danske Udenrigsministerium med langt større Virkning kunne sige til det paagældende Lands Regering: Se, hvor I mishandler vore Folk, naar de kommer til jer, hvis det ikke kunde